

ما و دشواری های دست یابی به صلح

علی قادری

سرمقاله پروژه تاپی احیای نقش تاریخی افغانستان در تجارت جهانی

حفیظ الله زکی

نوزدهمین و آخرین نشست مشترک کشورهای عضو پروژه تاپی امروز در اسلام آباد پایتخت پاکستان برگزار می شود. بر اساس قرار داد پروژه تاپی قرار است گاز ترکمنستان از طریق افغانستان به پاکستان و هند منتقل گردد.

افغانستان از یک طرف به شدت فقیر و نیازمند کمک های خارجی و از طرف دیگر در حوزه استراتژیک اقتصادی منطقه قرار گرفته است که استفاده پهنه از این موقعیت می تواند مسیر خود اتکابی و توسعه اقتصادی این کشور را هموار کند.

پروژه تاپی یکی از بزرگترین پروژه های اقتصادی منطقه است که سالانه عواید اقتصادی زیادی را نصیب افغانستان می کند و نقش تاریخی افغانستان را به عنوان چهارراه تجاری منطقه احیا و موقعیت این کشور را در منطقه و جهان ارتقا می بخشد.

کارهای مقدماتی این پروژه از سال ۲۰۰۲ شروع شد و این نوزدهمین جلسه وزرای کشورهای ذینفع در مورد پروژه تاپی است که در پاکستان برگزار شده است. در این مدت چهار توافقنامه میان کشورهای ذیندل در مورد چگونگی تطبیق این پروژه به امضا رسیده است.

پروژه تاپی همانظوری که فرصت های بی نظیری را برای رشد اقتصادی افغانستان و کشورهای منطقه خلق می کند و سبب همکاری و همسویی میان کشورهای عضو تاپی می گردد، مشکلات و چالش های زیادی هم در برابر آن وجود دارد.

پاکستان باید بپردازد، حدود دو برابر هزینه خط لوله صلح است. با قیمت ارزان و شرایط سهل و آسان انتقال می دهد، رقیب بزرگ برای پروژه تاپی به حساب می آید. بر اساس برآورد هزینه هایی که کشور هند برای احداث خط لوله ترکمنستان از طریق افغانستان

پاکستان با قیمت بسیار بالا، حدود دو برابر هزینه خط لوله صلح است. اضافه بر این که خط لوله صلح از خطرات امنیتی نسبتا کمتری هم برخوردار می باشد. ناامنی مسیر خط لوله گاز ترکمنستان در خاک افغانستان و پاکستان از چالش های عمده دیگری است که اجرائی پروژه را با تأخیر مواجه ساخته است. با توجه به جنگ ها و ناامنی هایی که در این دو کشور وجود دارد و با توجه به حضور گسترده گروه های هراس افکن و شورشی در منطقه، کشورهای عضو تاپی باید هزینه های زیادی را برای امنیت این پروژه در نظر بگیرند.

بی اعتمادی هایی که میان کشورهای عضو تاپی بخصوص پاکستان، هند و افغانستان وجود دارد، دورنمای این پروژه را آسیب پذیر و با ابهام روبرو می سازد.

مجموعه این عوامل می تواند میزان ریسک پذیری در اجرای پروژه تاپی را بالا برده و منافع دراز مدت کشورهای عضو را در هاله از تردید قرار دهد.

اما در برابر چالش های فوق، با اجرای این پروژه فرصت های فوق العاده ای برای افغانستان و سایر کشورهای عضو فراهم می گردد. باتوجه به این که اهمیت انرژی در جهان همه روزه افزایش می یابد، گفته می توانیم که در آینده برخورداری از انرژی و کنترل منابع و مسیریهای انتقال آن، کشورها را در حوزه های استراتژیک اقتصادی جهان قرار می دهد. افغانستان از این نظر هم خود دارای

منابع و ذخایر انرژی می باشد و هم در مسیر ترازیت انرژی قرار دارد. افغانستان در میان کشورهای آسیای میانه که از منابع عظیم انرژی برخوردار می باشند و کشورهای در حال توسعه جنوب آسیا که برای توسعه صنعتی و اقتصادی خود شديدا به انرژی نیاز دارند، قرار دارد. اگر افغانستان بتواند این دو حوزه بزرگ فروش و خرید

انرژی را باهم وصل نماید، عایدات سالانه ای که از این بابت نصیب این کشور خواهد شد، کافی است که بودجه ملی این کشور تأمین گردد و از وابستگی این کشور به کمک های خارجی کاسته شود.

پروژه تاپی اعتماد میان کشورهای منطقه را تقویت کرده و زمینه همسویی آنها را در یک حوزه کلان اقتصادی فراهم می کند. حجم تعاملات اقتصادی که از این بابت میان کشورهای منطقه صورت می گیرد، خود بخود به کاهش تنش های سیاسی منجر شده و ابعاد همکاری های منطقه ای را تقویت خواهد کرد. پروژه تاپی نقش تاریخی افغانستان را در تجارت جهانی احیا کرده و زمینه های خوبی را برای تأمین منافع اقتصادی این کشور آماده می سازد.

محمد اشرف غنی، رئیس جمهوری در نشست امنیتی مونیخ از عمل کرد کند کشور های غرب در برابر گروه های افراطی همچون داعش انتقاد کرد. او گفت: ما نباید شبکه های تروریستی را جدا از هم فرض کنیم. مبارزه با شبکه های تروریستی باید روشمند شود. او همچنین از تبدیل بالقوه افغانستان به نقطه اتصال شبکه های تروریستی سخن گفت. او با یاد آور شد که گروه داعش تهدید جهانی است

ولسی افغانستان نقطه تلاقی این شبکه هاست. او به کشور های غربی اخطار داد که فراموش کردن این واقعیت پیامد های سنگینی خواهد داشت. او در بخش از سخن های خود سخن از سلسله همکاری های سه جانبه افغانستان، پاکستان و چین سخن گفت. رئیس جمهور امیدوارانه سخن از تلاش ها در گفتگو با پاکستان زد. چند نکته در باب امنیت، آوردن صلح و نقش افغانستان، پاکستان و کشور های

غربی وجود دارد. این توشنار سعی می کند آن نکات را با توجه به تجربه گذشته افغانستان بیان نماید.

اول: اساسی ترین و جدی ترین نکته این است که افغانستان بدون همکاری های همیاری های جامعه جهانی قادر به ادامه نظام کنونی خود نیست. ما در تمام بخش ها، وابسته به کمک کشورهای غربی می باشیم. بدون کمک های مالی و نظامی غرب امکان حفظ امنیت ممکن نیست. بدون کمک های اقتصادی غرب امکان به حرکت در آوردن موتور اقتصادی کشور فلج خواهد شد. بدون کمک های سیاسی غرب، مشروعیت نظام سیاسی ما در عرصه بین المللی مخدوش و ضعیف خواهد بود. همه این ها نشان می دهد

که ما در وضعیت کنونی نیازمند حضور غرب و کمک های آن ها می باشیم. با این وجود، حلقه های وجود دارد که با استفاده از توری توطئه در صد آن است تا مسئولیت همه بدبختی ها و مشکلات جامعه ما را به گردن غرب بیاورد. بدون شک، انداختن مسئولیت بدبختی ها و جنگ ها به گردن غرب یک نوع فرافکنی و فرار از مسئولیت است. این مسئله

پس از تشکیل حکومت وحدت ملی و سفر رئیس جمهور محمد اشرف غنی به چین، نشست سه جانبه (افغانستان، چین و پاکستان) سومین گام است که کشور چین در روند گفتگوهای صلح افغانستان برداشته است.

در گام اول، که مصادف بود با سفر رئیس جمهور به آن کشور، مقام های چینی بنا بر درخواست رسمی آقای غنی مبنی بر این که چین در خصوص برنامه صلح افغانستان از نفوذ بالای مقام های پاکستانی استفاده کند و آنان را به همکاری وادار، به درخواست رئیس جمهور چراغ سبز نشان دادند و وعده

سپردند که در این راستا با افغانستان همکاری می کنند. از آن جایی که در گذشته دولت مردان افغانی برای جلب همکاری های منطقه ی و پیشبرد روند صلح از راه ها و گزینه های دیگری استفاده می کردند و آن گزینه ها هم به دلیل همکاری نکردن جدی کشورهای دیدخل و موجودیت چالش ها و موانع کلان سیاسی همواره با شکست و بن بست مواجه بود، روند جدید برای برخی از افراد و جریان ها چیزی عادی و ادامه همان کارهای قبلی به حساب می آمد. اما گام های عملی که چین در این خصوص یکی پس از دیگری برداشت، موضوع مهمتر شد و سبب گردید که روند با دید متفاوت تری تگریسته شود.

به ویژه این که چین یک کشور بزرگ اقتصادی در سطح منطقه و جهان است و تاثیرگذاری خوبی بالای کشورهای منطقه دارد. به همین شکل، چین گام دوم را برداشت. در ماه جنوری سال روان رسانه های پاکستانی خبر دادند که هیات از طالبان به چین سفر کرده و با مقام های دولتی آن کشور دیدار داشته است. طالبان نیز با تایید این خبر اعلام داشتند که هیاتی از این گروه در ماه نوامبر سال گذشته به چین سفر کرده اند تا در رابطه

به روند مذاکرات صلح که با همکاری چین آغاز می گردد، دیدگاه و نظرات شان را با مقام های چینی شریک بسازند. شورای عالی صلح افغانستان در قدم نخست از جریان این سفر اعلان بی خبری کرد و سپس آن را غیر کلیدی خواند ولی معلوم بود که این سفر در فضای صورت نگرفته که دولت مردان افغان از آن کاملاً بی خبر باشند و یا هم غیر مهم باشند. شاید مسئولین شورای صلح به خاطر ادامه داشتن کار مذاکرات جزئیات آن سفر را با مردم شریک نساخندند، که از این ناحیه مورد انتقادات نیز قرار گرفتند.

انتقادات که از سوی برخی رسانه ها و رئیس مجلس سنا صورت گرفت، این بود که دولت باید مردم را در جریان کامل مذاکرات و گفتگوهای صلح قرار دهد. این انتقادات مربوط به نقش چین در گفتگوهای صلح و فراهم کردن زمینه ی مذاکرات نبود، بلکه این انتقادات مربوط به دولت مردان و مسئولین شورای عالی صلح بود که چرا مردم را در جریان جزئیات این گفتگوها قرار نمی دهند.

بعد از این هم اگر دولت مردم در مرحله به مرحله از روند مذاکرات و نشست های که در این زمینه برگزار می شود قرار ندهند، این انتقادات و اعتراض ها هم چنان وجود خواهد داشت.

بعد از این هم اگر دولت مردم در مرحله به مرحله از روند مذاکرات و نشست های که در این زمینه برگزار می شود قرار ندهند، این انتقادات و اعتراض ها هم چنان وجود خواهد داشت.

بعد از این هم اگر دولت مردم در مرحله به مرحله از روند مذاکرات و نشست های که در این زمینه برگزار می شود قرار ندهند، این انتقادات و اعتراض ها هم چنان وجود خواهد داشت.

بعد از این هم اگر دولت مردم در مرحله به مرحله از روند مذاکرات و نشست های که در این زمینه برگزار می شود قرار ندهند، این انتقادات و اعتراض ها هم چنان وجود خواهد داشت.

بعد از این هم اگر دولت مردم در مرحله به مرحله از روند مذاکرات و نشست های که در این زمینه برگزار می شود قرار ندهند، این انتقادات و اعتراض ها هم چنان وجود خواهد داشت.

بعد از این هم اگر دولت مردم در مرحله به مرحله از روند مذاکرات و نشست های که در این زمینه برگزار می شود قرار ندهند، این انتقادات و اعتراض ها هم چنان وجود خواهد داشت.

بعد از این هم اگر دولت مردم در مرحله به مرحله از روند مذاکرات و نشست های که در این زمینه برگزار می شود قرار ندهند، این انتقادات و اعتراض ها هم چنان وجود خواهد داشت.

بعد از این هم اگر دولت مردم در مرحله به مرحله از روند مذاکرات و نشست های که در این زمینه برگزار می شود قرار ندهند، این انتقادات و اعتراض ها هم چنان وجود خواهد داشت.

بعد از این هم اگر دولت مردم در مرحله به مرحله از روند مذاکرات و نشست های که در این زمینه برگزار می شود قرار ندهند، این انتقادات و اعتراض ها هم چنان وجود خواهد داشت.

بعد از این هم اگر دولت مردم در مرحله به مرحله از روند مذاکرات و نشست های که در این زمینه برگزار می شود قرار ندهند، این انتقادات و اعتراض ها هم چنان وجود خواهد داشت.

بعد از این هم اگر دولت مردم در مرحله به مرحله از روند مذاکرات و نشست های که در این زمینه برگزار می شود قرار ندهند، این انتقادات و اعتراض ها هم چنان وجود خواهد داشت.

بعد از این هم اگر دولت مردم در مرحله به مرحله از روند مذاکرات و نشست های که در این زمینه برگزار می شود قرار ندهند، این انتقادات و اعتراض ها هم چنان وجود خواهد داشت.

بعد از این هم اگر دولت مردم در مرحله به مرحله از روند مذاکرات و نشست های که در این زمینه برگزار می شود قرار ندهند، این انتقادات و اعتراض ها هم چنان وجود خواهد داشت.

بعد از این هم اگر دولت مردم در مرحله به مرحله از روند مذاکرات و نشست های که در این زمینه برگزار می شود قرار ندهند، این انتقادات و اعتراض ها هم چنان وجود خواهد داشت.

بعد از این هم اگر دولت مردم در مرحله به مرحله از روند مذاکرات و نشست های که در این زمینه برگزار می شود قرار ندهند، این انتقادات و اعتراض ها هم چنان وجود خواهد داشت.

بعد از این هم اگر دولت مردم در مرحله به مرحله از روند مذاکرات و نشست های که در این زمینه برگزار می شود قرار ندهند، این انتقادات و اعتراض ها هم چنان وجود خواهد داشت.

بعد از این هم اگر دولت مردم در مرحله به مرحله از روند مذاکرات و نشست های که در این زمینه برگزار می شود قرار ندهند، این انتقادات و اعتراض ها هم چنان وجود خواهد داشت.

بعد از این هم اگر دولت مردم در مرحله به مرحله از روند مذاکرات و نشست های که در این زمینه برگزار می شود قرار ندهند، این انتقادات و اعتراض ها هم چنان وجود خواهد داشت.

چند سال گذشته برادر خواندن آن ها هیچ تغییری به وجود نیاورد. پیشرفت در روند گفتگو های صلح صورت نگرفت. حال نیز، مخالف سیاسی خواندن آن ها کاری از پیش نمی برد. آن ها همچنان دست به کشتار مردم و نظامیان می زدند. واقعیت تلخ این است که گروه طالبان تفاوت با دیگر گروه های تروریستی ندارد. رئیس جمهور بهتر است که این سخن را در خطاب به شخص خودش بگوید.

چهارم: ضعف جدی و اساسی ما در گفتگو های صلح بی ثباتی ما در قبال کشورهای همسایه بوده است. حامد کرزی پیش از بیست بار به پاکستان سفر نمود که اکثر سفر های او به قصد پیشرفت در گفتگو های صلح صورت گرفت. ولی او هیچ گاه ثبات را در سیاست های خود حفظ نکرد.

باری پاکستان را کشور برادر می خواند و باری دیگر دشمن. برخورد های این چنینی سبب شده که گفتگو های صلح ایجاد می کنند. حکومت کنونی، با درک اهمیت نقش پاکستان در گفتگو های صلح باید

چند سال گذشته برادر خواندن آن ها هیچ تغییری به وجود نیاورد. پیشرفت در روند گفتگو های صلح صورت نگرفت. حال نیز، مخالف سیاسی خواندن آن ها کاری از پیش نمی برد. آن ها همچنان دست به کشتار مردم و نظامیان می زدند. واقعیت تلخ این است که گروه طالبان تفاوت با دیگر گروه های تروریستی ندارد. رئیس جمهور بهتر است که این سخن را در خطاب به شخص خودش بگوید.

چهارم: ضعف جدی و اساسی ما در گفتگو های صلح بی ثباتی ما در قبال کشورهای همسایه بوده است. حامد کرزی پیش از بیست بار به پاکستان سفر نمود که اکثر سفر های او به قصد پیشرفت در گفتگو های صلح صورت گرفت. ولی او هیچ گاه ثبات را در سیاست های خود حفظ نکرد.

باری پاکستان را کشور برادر می خواند و باری دیگر دشمن. برخورد های این چنینی سبب شده که گفتگو های صلح ایجاد می کنند. حکومت کنونی، با درک اهمیت نقش پاکستان در گفتگو های صلح باید

چند سال گذشته برادر خواندن آن ها هیچ تغییری به وجود نیاورد. پیشرفت در روند گفتگو های صلح صورت نگرفت. حال نیز، مخالف سیاسی خواندن آن ها کاری از پیش نمی برد. آن ها همچنان دست به کشتار مردم و نظامیان می زدند. واقعیت تلخ این است که گروه طالبان تفاوت با دیگر گروه های تروریستی ندارد. رئیس جمهور بهتر است که این سخن را در خطاب به شخص خودش بگوید.

چهارم: ضعف جدی و اساسی ما در گفتگو های صلح بی ثباتی ما در قبال کشورهای همسایه بوده است. حامد کرزی پیش از بیست بار به پاکستان سفر نمود که اکثر سفر های او به قصد پیشرفت در گفتگو های صلح صورت گرفت. ولی او هیچ گاه ثبات را در سیاست های خود حفظ نکرد.

باری پاکستان را کشور برادر می خواند و باری دیگر دشمن. برخورد های این چنینی سبب شده که گفتگو های صلح ایجاد می کنند. حکومت کنونی، با درک اهمیت نقش پاکستان در گفتگو های صلح باید

چند سال گذشته برادر خواندن آن ها هیچ تغییری به وجود نیاورد. پیشرفت در روند گفتگو های صلح صورت نگرفت. حال نیز، مخالف سیاسی خواندن آن ها کاری از پیش نمی برد. آن ها همچنان دست به کشتار مردم و نظامیان می زدند. واقعیت تلخ این است که گروه طالبان تفاوت با دیگر گروه های تروریستی ندارد. رئیس جمهور بهتر است که این سخن را در خطاب به شخص خودش بگوید.

چهارم: ضعف جدی و اساسی ما در گفتگو های صلح بی ثباتی ما در قبال کشورهای همسایه بوده است. حامد کرزی پیش از بیست بار به پاکستان سفر نمود که اکثر سفر های او به قصد پیشرفت در گفتگو های صلح صورت گرفت. ولی او هیچ گاه ثبات را در سیاست های خود حفظ نکرد.

باری پاکستان را کشور برادر می خواند و باری دیگر دشمن. برخورد های این چنینی سبب شده که گفتگو های صلح ایجاد می کنند. حکومت کنونی، با درک اهمیت نقش پاکستان در گفتگو های صلح باید

چند سال گذشته برادر خواندن آن ها هیچ تغییری به وجود نیاورد. پیشرفت در روند گفتگو های صلح صورت نگرفت. حال نیز، مخالف سیاسی خواندن آن ها کاری از پیش نمی برد. آن ها همچنان دست به کشتار مردم و نظامیان می زدند. واقعیت تلخ این است که گروه طالبان تفاوت با دیگر گروه های تروریستی ندارد. رئیس جمهور بهتر است که این سخن را در خطاب به شخص خودش بگوید.

چهارم: ضعف جدی و اساسی ما در گفتگو های صلح بی ثباتی ما در قبال کشورهای همسایه بوده است. حامد کرزی پیش از بیست بار به پاکستان سفر نمود که اکثر سفر های او به قصد پیشرفت در گفتگو های صلح صورت گرفت. ولی او هیچ گاه ثبات را در سیاست های خود حفظ نکرد.

باری پاکستان را کشور برادر می خواند و باری دیگر دشمن. برخورد های این چنینی سبب شده که گفتگو های صلح ایجاد می کنند. حکومت کنونی، با درک اهمیت نقش پاکستان در گفتگو های صلح باید

چند سال گذشته برادر خواندن آن ها هیچ تغییری به وجود نیاورد. پیشرفت در روند گفتگو های صلح صورت نگرفت. حال نیز، مخالف سیاسی خواندن آن ها کاری از پیش نمی برد. آن ها همچنان دست به کشتار مردم و نظامیان می زدند. واقعیت تلخ این است که گروه طالبان تفاوت با دیگر گروه های تروریستی ندارد. رئیس جمهور بهتر است که این سخن را در خطاب به شخص خودش بگوید.

چهارم: ضعف جدی و اساسی ما در گفتگو های صلح بی ثباتی ما در قبال کشورهای همسایه بوده است. حامد کرزی پیش از بیست بار به پاکستان سفر نمود که اکثر سفر های او به قصد پیشرفت در گفتگو های صلح صورت گرفت. ولی او هیچ گاه ثبات را در سیاست های خود حفظ نکرد.

باری پاکستان را کشور برادر می خواند و باری دیگر دشمن. برخورد های این چنینی سبب شده که گفتگو های صلح ایجاد می کنند. حکومت کنونی، با درک اهمیت نقش پاکستان در گفتگو های صلح باید

چند سال گذشته برادر خواندن آن ها هیچ تغییری به وجود نیاورد. پیشرفت در روند گفتگو های صلح صورت نگرفت. حال نیز، مخالف سیاسی خواندن آن ها کاری از پیش نمی برد. آن ها همچنان دست به کشتار مردم و نظامیان می زدند. واقعیت تلخ این است که گروه طالبان تفاوت با دیگر گروه های تروریستی ندارد. رئیس جمهور بهتر است که این سخن را در خطاب به شخص خودش بگوید.

چهارم: ضعف جدی و اساسی ما در گفتگو های صلح بی ثباتی ما در قبال کشورهای همسایه بوده است. حامد کرزی پیش از بیست بار به پاکستان سفر نمود که اکثر سفر های او به قصد پیشرفت در گفتگو های صلح صورت گرفت. ولی او هیچ گاه ثبات را در سیاست های خود حفظ نکرد.

باری پاکستان را کشور برادر می خواند و باری دیگر دشمن. برخورد های این چنینی سبب شده که گفتگو های صلح ایجاد می کنند. حکومت کنونی، با درک اهمیت نقش پاکستان در گفتگو های صلح باید

چند سال گذشته برادر خواندن آن ها هیچ تغییری به وجود نیاورد. پیشرفت در روند گفتگو های صلح صورت نگرفت. حال نیز، مخالف سیاسی خواندن آن ها کاری از پیش نمی برد. آن ها همچنان دست به کشتار مردم و نظامیان می زدند. واقعیت تلخ این است که گروه طالبان تفاوت با دیگر گروه های تروریستی ندارد. رئیس جمهور بهتر است که این سخن را در خطاب به شخص خودش بگوید.

چهارم: ضعف جدی و اساسی ما در گفتگو های صلح بی ثباتی ما در قبال کشورهای همسایه بوده است. حامد کرزی پیش از بیست بار به پاکستان سفر نمود که اکثر سفر های او به قصد پیشرفت در گفتگو های صلح صورت گرفت. ولی او هیچ گاه ثبات را در سیاست های خود حفظ نکرد.

باری پاکستان را کشور برادر می خواند و باری دیگر دشمن. برخورد های این چنینی سبب شده که گفتگو های صلح ایجاد می کنند. حکومت کنونی، با درک اهمیت نقش پاکستان در گفتگو های صلح باید

ما می تواند به سود افغانستان تمام شود. در آخر اینکه ما نیازمند رابطه حسنه و خوب با غرب می باشیم.

بدون همکاری های غرب ما نه قادر به حفظ امنیت خود می باشیم و نه قادر به آوردن تغییر در اقتصاد و سیاست خود هستیم. حفظ دموکراسی و وجود حقوق بشر را

مدیون غرب می باشیم. فهم ما از امنیت و ضرورت دولت امکان آوردن صلح را ممکن می گرداند. جدا سازی گروه های افراطی از همدیگر و خوب و بد کردن آن ها نه به سود ماست، نه به سود منطقه و نه به سود کشورهای غرب.

ما بیش از آن که نیازمند گوشزد نمودن غربی ها از پیامد های جدا سازی گروه های تندرو باشیم، نیازمند آنیم تا خود ما این مسئله را درک کنیم. نقش پاکستان و دیگر کشورهای همسایه ما در آوردن صلح و ثبات جدی و اساسی است. اتخاذ سیاست های کوتاه مدت و لوزان ضربه به پروسه صلح است.

ما بیش از آن که نیازمند گوشزد نمودن غربی ها از پیامد های جدا سازی گروه های تندرو باشیم، نیازمند آنیم تا خود ما این مسئله را درک کنیم. نقش پاکستان و دیگر کشورهای همسایه ما در آوردن صلح و ثبات جدی و اساسی است. اتخاذ سیاست های کوتاه مدت و لوزان ضربه به پروسه صلح است.

ما بیش از آن که نیازمند گوشزد نمودن غربی ها از پیامد های جدا سازی گروه های تندرو باشیم، نیازمند آنیم تا خود ما این مسئله را درک کنیم. نقش پاکستان و دیگر کشورهای همسایه ما در آوردن صلح و ثبات جدی و اساسی است. اتخاذ سیاست های کوتاه مدت و لوزان ضربه به پروسه صلح است.

ما بیش از آن که نیازمند گوشزد نمودن غربی ها از پیامد های جدا سازی گروه های تندرو باشیم، نیازمند آنیم تا خود ما این مسئله را درک کنیم. نقش پاکستان و دیگر کشورهای همسایه ما در آوردن صلح و ثبات جدی و اساسی است. اتخاذ سیاست های کوتاه مدت و لوزان ضربه به پروسه صلح است.

ما بیش از آن که نیازمند گوشزد نمودن غربی ها از پیامد های جدا سازی گروه های تندرو باشیم، نیازمند آنیم تا خود ما این مسئله را درک کنیم. نقش پاکستان و دیگر کشورهای همسایه ما در آوردن صلح و ثبات جدی و اساسی است. اتخاذ سیاست های کوتاه مدت و لوزان ضربه به پروسه صلح است.

ما بیش از آن که نیازمند گوشزد نمودن غربی ها از پیامد های جدا سازی گروه های تندرو باشیم، نیازمند آنیم تا خود ما این مسئله را درک کنیم. نقش پاکستان و دیگر کشورهای همسایه ما در آوردن صلح و ثبات جدی و اساسی است. اتخاذ سیاست های کوتاه مدت و لوزان ضربه به پروسه صلح است.

ما بیش از آن که نیازمند گوشزد نمودن غربی ها از پیامد های جدا سازی گروه های تندرو باشیم، نیازمند آنیم تا خود ما این مسئله را درک کنیم. نقش پاکستان و دیگر کشورهای همسایه ما در آوردن صلح و ثبات جدی و اساسی است. اتخاذ سیاست های کوتاه مدت و لوزان ضربه به پروسه صلح است.

ما بیش از آن که نیازمند گوشزد نمودن غربی ها از پیامد های جدا سازی گروه های تندرو باشیم، نیازمند آنیم تا خود ما این مسئله را درک کنیم. نقش پاکستان و دیگر کشورهای همسایه ما در آوردن صلح و ثبات جدی و اساسی است. اتخاذ سیاست های کوتاه مدت و لوزان ضربه به پروسه صلح است.

ما بیش از آن که نیازمند گوشزد نمودن غربی ها از پیامد های جدا سازی گروه های تندرو باشیم، نیازمند آنیم تا خود ما این مسئله را درک کنیم. نقش پاکستان و دیگر کشورهای همسایه ما در آوردن صلح و ثبات جدی و اساسی است. اتخاذ سیاست های کوتاه مدت و لوزان ضربه به پروسه صلح است.

ما بیش از آن که نیازمند گوشزد نمودن غربی ها از پیامد های جدا سازی گروه های تندرو باشیم، نیازمند آنیم تا خود ما این مسئله را درک کنیم. نقش پاکستان و دیگر کشورهای همسایه ما در آوردن صلح و ثبات جدی و اساسی است. اتخاذ سیاست های کوتاه مدت و لوزان ضربه به پروسه صلح است.

ما بیش از آن که نیازمند گوشزد نمودن غربی ها از پیامد های جدا سازی گروه های تندرو باشیم، نیازمند آنیم تا خود ما این مسئله را درک کنیم. نقش پاکستان و دیگر کشورهای همسایه ما در آوردن صلح و ثبات جدی و اساسی است. اتخاذ سیاست های کوتاه مدت و لوزان ضربه به پروسه صلح است.

ما بیش از آن که نیازمند گوشزد نمودن غربی ها از پیامد های جدا سازی گروه های تندرو باشیم، نیازمند آنیم تا خود ما این مسئله را درک کنیم. نقش پاکستان و دیگر کشورهای همسایه ما در آوردن صلح و ثبات جدی و اساسی است. اتخاذ سیاست های کوتاه مدت و لوزان ضربه به پروسه صلح است.

ما بیش از آن که نیازمند گوشزد نمودن غربی ها از پیامد های جدا سازی گروه های تندرو باشیم، نیازمند آنیم تا خود ما این مسئله را درک کنیم. نقش پاکستان و دیگر کشورهای همسایه ما در آوردن صلح و ثبات جدی و اساسی است. اتخاذ سیاست های کوتاه مدت و لوزان ضربه به پروسه صلح است.

ما بیش از آن که نیازمند گوشزد نمودن غربی ها از پیامد های جدا سازی گروه های تندرو باشیم، نیازمند آنیم تا خود ما این مسئله را درک کنیم. نقش پاکستان و دیگر کشورهای همسایه ما در آوردن صلح و ثبات جدی و اساسی است. اتخاذ سیاست های کوتاه مدت و لوزان ضربه به پروسه صلح است.

ما بیش از آن که نیازمند گوشزد نمودن غربی ها از پیامد های جدا سازی گروه های تندرو باشیم، نیازمند آنیم تا خود ما این مسئله را درک کنیم. نقش پاکستان و دیگر کشورهای همسایه ما در آوردن صلح و ثبات جدی و اساسی است. اتخاذ سیاست های کوتاه مدت و لوزان ضربه به پروسه صلح است.

ما بیش از آن که نیازمند گوشزد نمودن غربی ها از پیامد های جدا سازی گروه های تندرو باشیم، نیازمند آنیم تا خود ما این مسئله را درک کنیم. نقش پاکستان و دیگر کشورهای همسایه ما در آوردن صلح و ثبات جدی و اساسی است. اتخاذ سیاست های کوتاه مدت و لوزان ضربه به پروسه صلح است.

ما بیش از آن که نیازمند گوشزد نمودن غربی ها از پیامد های جدا سازی گروه های تندرو باشیم، نیازمند آنیم تا خود ما این مسئله را درک کنیم. نقش پاکستان و دیگر کشورهای همسایه ما در آوردن صلح و ثبات جدی و اساسی است. اتخاذ سیاست های کوتاه مدت و لوزان ضربه به پروسه صلح است.

ما بیش از آن که نیازمند گوشزد نمودن غربی ها از پیامد های جدا سازی گروه های تندرو باشیم، نیازمند آنیم تا خود ما این مسئله را درک کنیم. نقش پاکستان و دیگر کشورهای همسایه ما در آوردن صلح و ثبات جدی و اساسی است. اتخاذ سیاست های کوتاه مدت و لوزان ضربه به پروسه صلح است.

ما بیش از آن که نیازمند گوشزد نمودن غربی ها از پیامد های جدا سازی گروه های تندرو باشیم، نیازمند آنیم تا خود ما این مسئله را درک کنیم. نقش پاکستان و دیگر کشورهای همسایه ما در آوردن صلح و ثبات جدی و اساسی است. اتخاذ سیاست های کوتاه مدت و لوزان ضربه به پروسه صلح است.

ما بیش از آن که نیازمند گوشزد نمودن غربی ها از پیامد های جدا سازی گروه های تندرو باشیم، نیازمند آنیم تا خود ما این مسئله را درک کنیم. نقش پاکستان و دیگر کشورهای همسایه ما در آوردن صلح و ثبات جدی و اساسی است. اتخاذ سیاست های کوتاه مدت و لوزان ضربه به پروسه صلح است.

ما بیش از آن که نیازمند گوشزد نمودن غربی ها از پیامد های جدا سازی گروه های تندرو باشیم، نیازمند آنیم تا خود ما این مسئله را درک کنیم. نقش پاکستان و دیگر کشورهای همسایه ما در آوردن صلح و ثبات جدی و اساسی است. اتخاذ سیاست های کوتاه مدت و لوزان ضربه به پروسه صلح است.

روزنامه افغانستان از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید.
هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد.
مقالات وارده بازگردانده نمی شود.
مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله بیاتگر دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.
روزنامه افغانستان بخش دری و پستی روزنامه اوت لوک افغانستان است.
www.dailyafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

صاحب امتیاز: دکتر حسین یاسا
مدیر مسول: محمد رضا هویدا
سردبیر: حفیظ الله زکی
کاریکاتورست: خالق علی زاده
دبیران: محمد صالحی، علی اصغر زاهدی
مسئول وب سایت: محمد علی بهرامی
آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۷-۱۳۷

افغانستان
The Daily Afghanistan
Outlook
AFGHANISTAN
The Leading Independent Newspaper